

[Tove Lindbo Larsen]

ske. De studerende vil under den foreslåede uddannelse blive støtteberettigede efter reglerne om Statens Uddannelsesstøtte, og uddannelsen vil efter lovforslag nr. L 66 om ændring af statsstøtteleven blive vederlagsfri. Herefter vil seminarierne blive 100 pct. driftstøttede fra staten.

Ved fremsættelsen af dette lovforslag mener jeg man gavner på mange områder. Jeg mener, at man styrker et uddannelsesområde, der i mange år har været meget forskelligartet. Der er stort behov for at stabilisere den mangeartede viden, der eksisterer, samtidig med at man tager den kulturelle islet, der er i håndarbejdsundervisningen, seriøst og viderefører en kulturarv.

Jeg mener også, at man nu tilbyder en moderniseret uddannelse, hvor der er lagt vægt på de pædagogiske fag. Hermed har man også højnet faget i fritidsundervisningen, hvilket jeg anser for en vældig god ting. At studerende på seminarierne opnår samme status som andre lærerstuderende, finder jeg rimeligt og naturligt. Forslaget indebærer kun begrænsede øgede udgifter, idet de eksisterende skoleressourcer udnyttes.

Jeg kan med disse bemærkninger på socialdemokratiets vegne anbefale forslaget til snarlig gennemførelse.

Wissing (FP):

I den skriftlige fremsættelse til disse lovforslag om uddannelse af håndarbejds lærere m. fl. anfører undervisningsministeren, at formålet med disse først og fremmest er at ligestille uddannelsen af håndarbejds lærere med andre læreruddannelser. Derfor foreslås uddannelsen tilrettelagt på tilsvarende måde som andre læreruddannelser, idet uddannelsens kulturelle og pædagogiske fagområder skal søges udviklet og styrket. Det anføres, at det bl. a. kan ske ved, at håndarbejds lærerne skal være i stand til at bibringe eleverne evnen til at vurdere håndværksmæssig kvalitet og at bevare og videreudvikle en kulturarv inden for håndarbejdet og andre, beslægtede fag.

Det lyder godt, og jeg må sige, at vedrørende forbedring af vurderingsevnen med hensyn til kvalitetsarbejde mener jeg, at dette er noget meget positivt.

Noget anderledes forholder det sig, når der tales om at bevare og videreudvikle en

kulturarv. Der kan jeg kun give udtryk for min allerstørste skepsis. Fra mit arbejde i folkeskolen har jeg ikke fået indtrykket af, at der satses på at bevare en kulturarv – tværtimod. Det forekommer mig, at der i folkeskolen i en årrække er foregået en systematisk nedbrydning af kulturelle traditioner, og det er mit indtryk, at det ikke er meget anderledes på en række andre undervisningsområder, hvor der også er en formaliseret læreruddannelse.

Derfor er denne væsentlige motivering for lovforslagene ikke af en sådan art, at fremskridtspartiet vil finde det rigtigt at etablere den foreslåede seminarieuddannelse af håndarbejds lærere. At vi efter fremskridtspartiets mening har alt for mange lærer-, børnehavelærer- og fritidspædagogseminarier i forvejen, skal kun tilføjes for god ordens skyld. Det er en kendsgerning, at vi har en alt for stor kapacitet på alle disse områder, og at vi er i fuld gang med at uddanne et proletariat af arbejdsløse pædagoger og lærere. Selv om det her drejer sig om en ny gren af læreruddannelsen, vil det efter min mening være en fejl disposition at forøge den samlede seminariekapacitet, uanset at udvidelsen i dette tilfælde er af beskeden omfang. Dertil vil jeg gerne føje, at den hidtidige, højskoleprægede uddannelse af håndarbejds lærere øjensynlig har været af en virkelig god standard, og at den derfor også fremover må være fuldt tilstrækkelig.

I bemærkningerne til lovforslag L 65 er der en henvisning til uddannelserne i de øvrige nordiske lande. Om disse vil jeg sige, at vi i Danmark efterhånden næsten har tradition for at efterligne de fejltagelser, som først er lavet i et andet nordisk land, fortrinsvis Sverige. I dette tilfælde henvises dog til Norge, hvor man har en håndarbejds- og husflidslæreruddannelse, der bygger på studentereksamen eller studentereksamensniveau i visse fag. For mig at se er det et afskrækkende eksempel på lefleriet for de bogligt-teoretiske og akademiske uddannelser. At man også har gjort sig tanker i den retning herhjemme, fremgår af lovforslagets § 9, hvori der forudsættes yderligere videreuddannelse på Århus universitet eller på Danmarks lærerhøjskole.

Til slut vil jeg nævne, at jeg har bemærket, at disse lovforslag i endnu højere grad end hidtil set indeholder en stor mængde bemyn-